

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 238/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. G., B., zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., CSc., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 191/08 a jeho rozsudkom z 30. apríla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. G. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júla 2009 doručená sťažnosť Ing. J. G. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 191/08 a jeho rozsudkom z 30. apríla 2009.

1. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Navrhovateľ v konaní pred Okresným súdom Bratislava I podal žalobný návrh, ktorým sa domáhal neplatnosti výpovede a iné.

Okresný súd Bratislava I o žalobnom návrhu navrhovateľa rozhodol rozsudkom... 17. 01. 2008, že výpoveď daná odporcom... je neplatná, a zároveň odporcu zaviazal k zaplateniu náhrady mzdy žalobcovi... a náhradu trov konania...

Odporca podal odvolanie... 08. 02. 2008...

Krajský súd... 30. 04. 2009 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol a v časti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť na účet súdu prvého stupňa súdny poplatok zrušil.“

2. Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) postupom krajského súdu. V sťažnosti však neuviedol (nekonkretizoval), akým konaním (resp. postupom) odvolací súd toto jeho právo porušil.

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Právo Ing. J. G. priznané čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd PORUŠENÉ BOLO.

Ing. J. G. sa PRIZNÁVA primerané finančné zadostučinenie vo výške 5.000 eur, ktoré vyplatí Slovenská republika, zastúpená Krajským súdom Bratislava v lehote 1 mesiaca od vydania nálezu Ústavného súdu.

Zrušuje sa... rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6 Co 191/08-144 zo dňa 30. 04. 2009 a ukladá sa povinnosť Krajskému súdu Bratislava, aby vec znova prejednal a... rozhodol.

Ing. J. sa PRIZNÁVAJÚ trovy konania pred Ústavným súdom SR tak, ako budú vyčíslené, ktoré vyplatí Slovenská republika, zastúpená Krajským súdom Bratislava, v lehote 1 mesiaca od vydania Ústavného nálezu SR.“

4. Ústavný súd dopytom na Okresnom súde Bratislava I zistil, že sťažovateľ nepodal proti namietanému rozsudku krajského súdu sp. zn. 6 Co 191/08 z 30. apríla 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. mája 2009, dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti, alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

5. Z obsahu sťažnosti, k nej pripojených príloh a zistení ústavného súdu vyplýva, že v danom prípade sťažovateľ nevyčerpal všetky prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd v systéme všeobecných súdov účinne poskytuje, keďže nepodal dovolanie proti namietanému rozsudku krajského súdu, a to napriek tomu, že podľa ustanovenia § 238 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bol tento mimoriadny opravný prostriedok proti označenému rozsudku krajského súdu prípustný. Podľa uvedeného

ustanovenia dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Ústavou daná právomoc ústavného súdu neumožňuje ústavnému súdu nahrádzať rozhodovaciu činnosť (právomoc) všeobecných súdov, ak je táto založená zákonom alebo na základe zákona, t. j. v danom prípade na základe uplatnenia postupu podľa § 238 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Ústavný súd môže založiť svoju právomoc na konanie až vtedy, ak fyzická alebo právnická osoba nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv. Ústava ani zákon o ústavnom súde nepripúšťajú, aby si sťažovateľ ako účastník konania zvolil medzi súdnymi orgánmi ochrany porušených základných práv a slobôd, naopak čl. 127 ods. 1 ústavy jednoznačne požaduje vyčerpanie všetkých sťažovateľovi dostupných a účinných prostriedkov nápravy.

Aj podľa stabilnej judikatúry ústavný súd nie je oprávnený poskytovať ochranu ústavnosti vo veciach, v ktorých sa sťažovateľ mohol domôcť ochrany v konaní pred všeobecným súdom vlastnými, dovolenými a Občianskym súdnym poriadkom ustanovenými procesnými úkonmi (I. ÚS 161/02).

Ako to vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Keďže proti rozsudku odvolacieho súdu bolo prípustné dovolanie (§ 238 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), právomoc poskytnúť ochranu označeným základným právam sťažovateľa má Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, čím bola zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu. Z uvedených dôvodov bola preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov konania uznesením odmietnutá ako neprípustná.

6. Pokiaľ sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy), ústavný súd k uvedenému poznamenáva, že sťažnosť sťažovateľa v uvedenej časti bolo tak isto potrebné odmietnuť podľa § 25 ods. 2

zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu, že nemala náležitosti predpísané zákonom (pozri bližšie bod 2 I. časti odôvodnenia), pričom sťažovateľ disponoval kvalifikovaným právnym zastúpením (advokátom).

Navyše, v čase podania sťažnosti ústavnému súdu krajský súd už vo veci sťažovateľa nekonal, nemohol teda ani ovplyvniť rýchllosť rozhodovania v tejto veci, a teda ani žiadnym ústavne relevantným spôsobom zasiahnuť do základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V dôsledku uvedeného by ústavný súd sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2009